

rons te. Cabanes de l'Arc (xxix, 124.22). Can *Buscante*, i Coma d'En B. te. Bunyola (xl, 12.18, 19, Masc. 17A8). Cf., però, els val. *Buixcarró* (i *Busc-*) a l'art. *Biscarri*.

Bosquerós.

1) Poblament disseminat, uns 60 hab., a l'O. de Campmany, Emp., a mig camí de Darnius, pron. *buskerós* 1920 (a Biure), 1958 (a Campmany xxii, 50.10). Correspon, segons el context, a aquesta zona, un *Busca-*¹⁰ *rolas* d'un diploma de 844 (*Cat. Car. II*, 7.12), que Rubió i Lois hi vol identificar, cosa incerta, car el nom no coincideix prou i aquesta formació es repeteix en molts llocs.

2) En el baix Vallespir, prop de St. Joan de Pla-¹⁵ de-Corts, 976: «meum alod de *Pla de Curtis et de Boscheros* et de *Vilarcello*» p. p. Alart en *RLR III*, 271, i en *Cart. Rouss.* 28, on diu en nota que són *Bosquerons* i *Vilarzell* «hameaux de Pla de Corts». A aquest o al següent es refereixen *Bosquerós* a. 1313²⁰ (*RLR III*, 272), i 401 *Bosquerós* (*RLR XVI*, 27); *Pon-sich, Top.* 87 a. 1628.

3) 1169: «manso de *Boscherons*» prop de Costoja, poble uns 20 k. més al SO. (*RLR III*, 289).

4) Mas *Bosquerons*, de Serinyà (segons *Alsius*,²⁵ p. 136): el 978 «el comte Miró cedeix Fares a Sta. Ma. de Girona, afr. *S. Boscheronos* --- *Rixaco* --- ipsa isola de *Stri<ny>ano* ---» (*Villan. Vi. Li.* xv, p. 259).

5) 914: villare *Boscharones* a la vall de St. Joan de les Abadesses (*Monsalv.* xv, 77-88). Pot ser el mateix una «villa *Boscarones*» en doc. de 961 (*Mons.* xv, 192.5f), que només sabem com dependent de Vidrà (uns 10 k. al S. de St. Joan).

6) *Buskerós* vt. d'unes sis masies escampades en la clotada que desaigua per l'esquerra a la Riera de Llé-³⁵ mena, 2 k. avall de S. Martí de Ll. (1971), i pertanyent a Llorà (xliv, 107, 108, 109, 112).

7) Ant. prop de Rubí: St. Martí de ~: 1023, *Boscheros*, S. M. de *Boscheruns*, id. de *Boscherons* (*Cart. St. Cugat II*, 137, 449; III, 42).

Bosquerona: Serra de la *Boscarona* te. Er (*Brousse, Cerd. Fr.* 186).

El Boscal, santuari en el vessant NO. del Cadí, entre Ansovell i Cava: escriuen *Boscal* el nom C.E.C.⁴⁵ (1.ª i 2.ª ed.) i C. A. Torras (*Pir. Cat.* ix); els excursionistes de «Vèrtex» (1972, p. 207) dubten si és aquesta la bona grafia o *Bosc Alt*. Difícilment això, puix que se sent *al buskál* amb *u* (1933, a Cava): és una formació del tipus de *cortal, corral, coval, rial*,⁵⁰ *montal* etc. El nom, en efecte, es repeteix a l'Alvèrnia (on *ALTU* hauria donat *aut*): *Le Bouscal*, poble i riuete. Senezergues, ja *Lou Boscal* a. 1667 (*Amé, Di. To. Cantal*). També a l'alta Cerdanya: Cal *buskál*, una de les cases del poble d'Angostrina (xxiii, 102.17 ss.).⁵⁵

Sembla que hi hagué un *Bòscols* a l'alta Garrotxa, a Maià de Montcal. Any 1017: «--- in Logordano et in *Malano*, terras cum oliveres et ipsas condaminas de *Boscholos* et ipsa vinea de Valle Alta» (*MarcaH.*, 999.39): doc. on *sch* val per *sk* (cf. *boschos*, més amunt),⁶⁰

i el nom es repeteix l'a. 1027, escrit (*Boscholos* (op. c. 1003.13) junt amb *Maià, Lligordà* i *Valle alta*; no és, doncs, homònim de *Bóixols*, entre Tremp i C. de Nargó.

5

Boscatell, V. Buscastell Boseguins, V. Bol- àr.

BOSÍA

Nom de dos rius dels nostres Pirineus centrals, 1) afl. de la dreta del Flamicell; i 2) afl. dr. de l'alta Noguera Ribagorçana. És infundada i bàrbara l'accentuació *Bòsia* que alguns han donat a aquell.

1) És el que desemboca a Senterada, provinent de l'alta vall de Manyanet. Avui és nom mort i fins oblidat ja en molts llocs; però jo el vaig recollir viu com recordat de la vellura per gent rústica, d'edat: a Garvet, te. de Reguard l'inf. declarava «en diuen ara *riu de Sarroca*», però la mare vella de l'inf. digué interrompent-lo espontàniament: *riu bozia*, i llavors el seu fill mateix confirmà *Bòsia* (agost 1957, *xxi*, 150); i, dies després, a Cérvoles de Flamicell sorgí espontàniament *riu busia* en la conversa amb els vells inf. d'aquest poblet (*xxi*, 153).

En parlàvem sovint amb l'amic Violant i Simorra (entorn del febrer de 1938), a qui jo sentia pronunciar (amb sorpresa, vistes les dades antigues) *al bózia*; —així ho dieu?— i doncs, com?; ho dic perquè bé li hem de dar un nom. —Però ho heu oït? No, mai, és clar que no, perquè tots en diuen *lo riu de Manyanet* o *lo riu de Sarroca*; però així ho llegim en les obres d'En Rocafort —Zef. Rocafort no posa accent a la *i* ni la *o* (com era usual llavors)—. Jo li ho posava en dubte; però va continuar dient-ho a R. d'Abadal, que devia consultar-lo, i així s'ha prolongat aquest disbarat fins a Abadal (*Pall. i R.*, 302 [39] i 239), i al seu deixeble Rubió i Lois (índex de *Cat. Car. II*). Que és un nom mort, pròpiament, ho he constatat a Sarroca, Senterada i els altres pobles circumdants: s'arrossaven d'espatlles; a Sentís (xix, 174.23) el pobre capellà, creia que era el «Riu Tort», confonent-lo amb el riu de la Vall de Boí (prova eloqüent de l'extinció en l'ús popular).

Altrament salta a la vista que de la base *Bose(g)ia*, de tota la doc. ant. no hi ha altre resultat concebible que l'accentuació *Bozia*; tal com encara la vaig trobar viva en alguns llocs, vint anys més tard. Hi ha aquí la terminació fluvial -EGIA com en el nom *Arija*, i a -ija correspon -i(y)a en fonètica pallaresa.

2) Homònim menys conegut, el de l'alta Ribagorçana. Allí el nom resta ben viu, amb la pron. *bozia*, única oïda a Aneto i a Bono. Degué ser el nom antic del riu, en el qual avui ha predominat el nom *Rueno*: afl. dr. de la N. Ribagorçana que baixa a desaiguar prop d'aquests dos pobles; però es forma en una alta i vasta planada de prats i estanyols: *es prats de bozia*, oït sempre així, en les caminades que hi vaig fer: des d'Aneto el 1957, i al volt de 1976: amb informants